Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró
elsőfokú szolgálati bíróság
SZM.1/2026.

Az eljárás alá vont bíróval szemben a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró szolgálati bíróság (a továbbiakban elsőfokú szolgálati bíróság) korábbi határozatában a bírói tisztségből való felmentés indítványozása fegyelmi büntetést szabott ki, valamint elrendelte a bíró bírói tisztségből való felfüggesztését és teljes illetményének visszatartását a határozat meghozatalától, annak jogerőre emelkedéséig. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság az elsőfokú szolgálati bíróság határozatát helybenhagyta. A fegyelmi büntetést kiszabó határozat nem tartalmazott a mentesítés alkalmazásának lehetőségét kizáró rendelkezést. A köztársasági elnök az eljárást kezdeményező bírót bírói tisztségéből felmentette.

A volt bíró a másodfokú határozat meghozatala után két hónappal a fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítés iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú szolgálati bíróságra. Másodlagosan azt kérte, hogy amennyiben amiatt kerülne sor a kérelme elutasítására, mert a mentesítéshez szükséges idő még nem telt el, akkor a szolgálati bíróság függessze fel az eljárást amíg érdemben el lehet bírálni a mentesítés iránti kérelmet. A szolgálati bíróság az SZM.1/2024/11. számú határozatában a mentesítés és az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet – annak idő előttisége miatt – elutasította, továbbá, mivel az idő előtt benyújtott mentesítés iránti kérelem nem tekinthető olyan kérelemnek, amely alapján akár a Bjt., akár a Pp. szabályai szerint a mentesítés iránti eljárás felfüggesztésére lehetősége lenne.

A volt bíró a másodfokú határozat meghozatala után 19 hónappal, 2025. szeptember 2. napján ismételt kérelmet nyújtott be az elsőfokú szolgálati bíróságra a fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítése iránt. A kérelmet az elsőfokú szolgálati bíróság érdemben elbírálta és az SZF.4/2023/18. számú fegyelmi határozatban kiszabott jogkövetkezmény alóli mentesítés iránti kérelmét az SZM.2/2025/10-I. számú határozatával elutasította.

A volt bíró 2026. február 10. napján ismételten kérelmet nyújtott be a fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítése iránt. A kérelmet az elsőfokú szolgálati bíróság érdemben elbírálta és az SZF.4/2023/18. számú fegyelmi határozatban kiszabott jogkövetkezmény alóli mentesítés iránti kérelmét az SZM.1/2026/10-I. számú határozatával elutasította. Az elsőfokú szolgálati bíróság megállapította, hogy az objektív feltételek az eljárást kezdeményező volt bíró esetében fennálltak. A mentesítés másik, alanyi vagy szubjektív feltétele – a várakozási idő elteltének vizsgálatát követően – a mentesítést kérő személy érdemessége. Ezt az indokolja, hogy ilyenkor lerövidül a várakozási idő, így az érdemesség fennállása esetén mentesülhet csak a törvényi mentesítéshez képest hamarabb a fegyelmi büntetés hatálya alól a volt bíró.

Az elsőfokú szolgálati bíróság mérlegelte, hogy az eljárást kezdeményező bíró több tekintetben is és súlyosan megszegte a Bjt. 105. § a) pontjában előírt, a bírói szolgálati jogviszonyával kapcsolatos kötelezettségeit, ezen túlmenően megszegte a Bjt. 36. § (1) és (4) bekezdésében szabályozott, a tisztességes eljárás követelményeit is. Nem tartotta be a Bjt. 37. § (2) bekezdésében írtakat sem, mely szerint a bíró köteles a tisztségéhez méltó, kifogástalan magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett bizalmat vagy a bíróság tekintélyét csorbítaná, és a (4) bekezdésben foglalt azon rendelkezést sem, amely a jövő bírónemzedékének neveléséhez szükséges elvárást fogalmazza meg akként, hogy a bíró köteles a bírósági titkár és a hozzá beosztott bírósági fogalmazó szakmai fejlődését legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen elősegíteni. Jelentőséget tulajdonított az elsőfokú szolgálati bíróság annak is, hogy az elkövetett magatartás alkalmas

volt arra, hogy a társhatóságok, az ügyészség és az ügyvédi kar, illetve képviselőik bíróságba vetett bizalma, hite és jogos elvárása meginogjon, amely tehát nemcsak az eljárás alá vont bírónak, hanem a bírósági szervezet egészének tekintélyvesztésére vagy annak rombolására alkalmas.

Az elsőfokú szolgálati bíróság úgy ítélte meg, hogy mindezek mellett az a körülmény, hogy az eljárást kezdeményező volt bíró jelenleg képezi magát, tanul, az az érdemesség körében nem értékelhető, hiszen egy jogásszal szemben az inkább elvárás. Ez a tanulás teszi számára lehetővé azt is, hogy a bírói tisztségből való felmentését követően egyéb jogi területen (például a megvalósult ügyvédi pályán), vagy a jelenlegi képzéseinek megfelelő pénzügyi vonalon kiteljesedjen. A bíróval szemben, aki mások ügyében, mások felett ítélkezik, emberek bűnösségét, felelősségét állapítja meg és jogkövető magatartás érdekében kell tevékenykednie, mindig magasabb a társadalmi elvárás, mint akár a többi hivatásrendnél, akár egyéb jogviszonyoknál. Ez a kifogástalan magatartás nemcsak az eljárásokban, hanem a beosztottakkal és a vezetőivel szemben is elvárás. Az eljárást kezdeményező bíró által megsértett szabályok nagy száma, jellege és tárgyi súlya külön-külön és együttesen is akadályai az érdemesség megállapíthatóságának.

Az elsőfokú szolgálati bíróság a mentesítés iránti kérelmet megalapozatlannak tartotta, ezért azt elutasította, figyelemmel arra, hogy az eljárása során a szubjektív feltételeket nem látta megállapíthatónak, azaz a volt bíró az előzetes mentesítésre érdemtelen.

2026. május 11.